

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

3. Vtrum ab ingressu in terram ad Templi conditum sint anni 480.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

aceris gentibus, populis, familijs segregavit. Imo calculos Cain ad hoc 450-
 annos non quadrare compertum est. Cum enim Iosue adscribat 17. annos, Iosue
 post terræ diuisionem 10. circiter annos vixisset: quibus Canus addit 8. pri-
 mæ seruitutis. 40. Othonielis. 18. secundæ seruitutis: 80. Aodii: 20. tertiæ serui-
 tutis: 40. Barac & Debboræ. 7. quartæ seruitutis. 40. Gedeonis: Abimelech 3.
 Tholæ 23. Iair 22. quintæ seruitutis 18. Iephte 6. Abelan 7. Elon 10. Abdon 8.
 sextæ seruitutis 40. Samsonis 20. Heli 40. His apponi aliquid temporis, quo
 vult mortuo Iosue terram multis bellis agitatum, 8. annos anarchiæ inter
 Samsonem & Heli. 20. quibus Arca fuit in Cariathiarim, denique 7. aut decem,
 quos Canus adscribit Samueli. Vnde multo plures anni quam 450. colligun-
 tur à terræ distributione vsque ad Saulis enthronismum.

14. Ad 7. responderi potest 1. quædam à nonnullis dici, quæ merito neganda
 sunt. Quomodo cuiusque seruitutis tempora ad annos iudicum reuocentur;
 quomodo terra 40. aut 80. annos quieuisse dicatur, suis locis explicare studui,
 nam ut illi 480. annorum numero sua constaret integritas. Resp. 2. annos
 40. seruitutis sextæ non posse omnino à tempore Samsonis excludi, sicuti nec
 præfeturam Debboræ, ab annis quibus Iabin Hebræos opprimebat se-
 parabis.

15. Bella quæ Iud. c. 1. à Iuda gesta narrantur, ad tempora Seniorum referē-
 da sunt. Annos 40. soli Sauli non esse tribuendos declaravi. 1. Reg. 9. 5. Trecentos
 annos à Iephte numeratos examinaui Iud. 8. q. 7. num. 10. Ex quibus perspi-
 cere licee, ea quæ 6. 7. 8. loco obijciebantur, parum aut nihil virium habere ad-
 uersus communis sententiæ patronos.

6. Denique siue hæc de annis 450. quæstio sit fidei & religionis, siue non; ex
 diuersis apparet, posse hunc numerum tanquam incorruptum defendi; Cuius sup-
 purationes non esse accuratas, non Iosephi rationibus congruas, nõ ita firmas,
 quin iure negari possint, ac proinde tanti non esse, vt propter eas vel latum vn-
 guam à communi 480. annorum ab Exodo ad Templum collectione disceda-
 mus.

QVÆSTIO III.

*Vtrum ab ingressu in terram ad Templum condi-
 tum sint anni 480.*

1. Si inter eruditissimas Neotericorum lucubrationes opinio, quæ annos à
 Etansmisso mari rubro ad Templum conditum computat 520. ita vt ad
 summam 3. Reg. 6. expressam 40. adijciat. Ex hisce 520. annis Moyli 40. tribuit,
 primæ seruituti 8. Iudicibus sequentibus, secundæ, tertiæ, quartæ seruituti vsque
 ad Iairam tot impertit, quot Scriptura: vnde colliguntur 341. Tum expunctis
 quintæ

Ad 5.

Ad 6.

Ad duo dogmata Cui.

Quidam putant 480.

o 3

p. philippi

Chronologia Testamenti

IV 17

quintæ & sextæ seruitutis annis dat Iephre Abesani, Ahialoni, Abdo
in libro iudicum notatos, Samsoni & Heli 40. Samueli & Sauli 40.
40. Iosue & Senioribus 24. nec dubium quin Salomoni 3. aut 4. ex quo
mulatur *spas* annorum 520. quorum Epocha sit discessus è Ramesse.

*Id. expli-
catur.*

2. Concedit nihilominus hæc opinio numerum istum 480. annorum
Reg. 6. signatum, non esse deprauatum, cum de eiusmodi Scriptura
corruptela, nihil temerè ac sine grauissimis rationibus affirmari debet.
ferim accedente editionum consensu, quem hoc in loco cernimus.

*2. Expli-
catur.*

3. In hoc etiam communi sententiæ assentitur, quod istis 480. annis
sola iudicum, sed interregnum tempora contineantur. Qui enim
plures reuera annos, ab exitu ad iacta Templi fundamenta tran-
Scripturam neglectis seruitutum interuallis, eos solum putare, quibus
populo præfuerunt, nullam sui asserti causam idoneam proferunt, cum hi-
bus sacris codicibus, qui absolute totum illud temporis spatium
quod ab exitu ad Templum porrigitur. Sicut enim ex gr. Scriptura
nos ætatis Noë usque ad diluuium elapsos numerat Gen. 7. v. 11. Ita
fertè omnium annorum numerum constituit, qui ab Exodo ad Temp-
tionem præterierunt.

4. In hoc verò à communi auctorum sensu hæc supputatio
magis receptæ sententiæ patroni hos 480. annos ab initio egressus de
siue digressu è Ramesse computent, huius autem opinionis aucto-
tus hanc æram accersant, quando nimirum Hebræi per Iordanem
missi. Porro exitum de Aegypto accipi nonnunquam pro ingressu in
tidem docet huius interpretationis auctor cum Seratio aliquot
Deuter. 4. v. 45. *Hæc testimonia & caeremonia atque iudicia, quæ locutus est
raël, quando egressi sunt de Aegypto trans Iordanem.* Et Psalm. 115. in exitu
gypto Iordanis retrorsus conuersus esse dicitur. Addit Seratio
ultimo auctoritatem septuaginta ubi scribunt, Iosue sepultum esse
tris petrinis, quibus circumciderat filios Israel in Galgalis, quando
ex Aegypto.

*Nomen
iudicis
quid signi-
ficat.*

5. Ad hunc computum declarandum & probandum, quædam
feruntur. Primum, iudicis nomen, aut vt Hebræi vocant *Scophus*, tres
habere significationes. Aut enim ad eum pertinet, qui iuri dicendo
tamen summa potestate præditus non sit: quales sunt, quos vulgo
iudices nominamus. Aut eistribuitur, qui regiam, aut regiam
potestatem: sic reges apud Gothos, iudices audiebant. Aut demum
idiotismo præsertim Hebræo refertur, qui vltiores sunt iniuriarum
oppressis subueniunt, vt Iud. 2. v. 16. Deus dicitur suscitasse Israelitum

...nt eos, de vastantium manibus. Secundum aliquos iudices non toti populo, sed aliquot duntaxat tribubus præfuisse: quod in Iephte perspicuum esse dicunt. Ex quo probabili coniectura deducunt huius opinionis assertores fieri potuisse, ut ipsæ eodem tempore iudices populus haberet, quod in Samsone & Heli manifestè cum insequentibus aut antecedentibus iudicium annis permiseri possent, qualia ipsi videntur esse priora quatuor interregna: duo verò reliqua non incommode illis ex hauriri. De prima seruitute id probant ex Iud. 3. v. 8. & 18. de secunda ex eodem cap. v. 14. & 30. de tertia ex cap. 4. v. 3. iuncto cap. 5. vers. 32. de quarta ex cap. 6. v. 1. cap. 8. v. 28.

6. Videri posset huic opinioni favere lectio illa Græca Act. 13. vers. 20. Et Iudices præfuit, quasi 430. annis dedit iudices: sed reuera potius officit. Auctor enim huius opinionis initium principatus Iosue notat anno Periodi Iul. 396. Diastema est 396. annorum, è quibus tollere 60. annos quibus Iosue ante κληρονομίαν præfuit: relinquuntur anni à terræ distributione ad obitum Heli 390. Nec est quod putes illos 450. annos ab Exodo ad obitum Samuelem computari: nam in primis nullum indicium apparet, quod hos annos numeremus. Deinde spatium illud temporis, quod inter obitum & obitum Heli interiectum est, ex hac opinione annos tantum 436. comprehendit. Dixisset igitur Apostolus potius quasi 440. annos.

Hic aduerto, huius doctrinæ, quæ à transitu maris rubri ad Templum 720. annos enumerat, auctorem fateri, eam sententiam, quæ hoc intervallo 480. annorum modo tribuit, esse communem, ad quam se libenter aggregaret, si vlla ratione assequi posset, ut summam illam 480. annorum lib. 3. Reg. expressam cum historia sacra, & expansis ut aiunt annis iudicum conciliare illo pacto posset. Non est difficultas nisi de annis expansis quatuor priorum seruitutum, & iudicum qui eas excusserunt: duas enim posteriores cum receptæ sententiæ rationis iudicum temporibus ita implicat, ut annorum Chronologicorum numerus non augeatur.

7. Quomodo autem priorum seruitutum tempora annis iudicum includantur suis locis declaravi, si nempe illa verba, quibus terra 40. aut 80. annis quiete dicitur, eo modo interpretemur, quo cum alijs auctoribus huius opinionis assertores explicant textum Latinum & Hebræum Exodi 12. vers. 40. vbi habitatio filiorum Israel in Aegypto 430. annorum fuisse memoratur, non quod totos illos annos tenuerit, sed compleuerit, ut cum S. Augustino, Tostato, & alijs sæpius inculcaui, ac præter alios docent Ribera & de Templo, Turfellinus, quæ laudat & sequitur Salianus an. m. 30 23. nu. 8.

Recole,

Assertores sine ratione.

no. 1. 2.

præfuit annos 450.

Ab Exodo ad Templum fluxero anni 480. ex com. sententia.

Anni seruitutum quomodo anni iudicum inuoluatur.

Philippi

Chronologia Testamenti

IV 17

Recole, si placet, quæ lib. Iud. de 1. 2. 3. 4. seruitute notavi, Similem rationem huius quam impugno supputationis auctores agnoscunt, & Sauli non nisi 40. annos imputant, & Act. 13. Vulgatam editionem annos quasi 450. à nato Isaac ad terræ diuisionem putant.

Quomodo
70 ab He-
bræis &
Latinis
differant.

8. Ad hæc meminisse conuenit in translatione 70. Sixti V. à Salpustina sacrae hist. & Oecumenio Act. 8. sub finem vsurpata sic habere illo 3. factum est in quadragesimo & quadringentesimo anno exitus filiorum Israël. Sicut ba spe etamus, hæc editio cum Latina & Hebræa pugnat, sin autem loquirimus, dicemus ex communi sententia hanc translationem de finiorum Israël, intelligendam esse, & 440. annos ab ingressu in Chanaan fluxisse, vsque ad Templi fundationem; at verò à digressu de Ramoth fuit initium exitus 480. annos numerabimus, vt habet Latina, Hebræa editio. Contraria supputationis auctores, viderint quo iure numerantioribus editionis Romanensis expressum, & quoad verba, & quoad cessere iubeant, ad quam tamen editionem respexerunt, cum 20. annis summa tollerent, quæ Latinus & Hebræus textus præfectura Heli edidit.

Samson
iudicauit
tempore
seruitutis
Philist.

9. Admissa illa triplici iudicis notione, num. 5. relata, non est proculdubio reddere, cur non potius anni Iephte & Abesanis saltem ex parte sunt quam Samsonis & Heli? Deinde si toti 20. anni, quibus Samson iudicauit, pori seruitutis Philisthæa permiscendi sunt, vt indicatur Iud. 15. vers. 1. iure tempus, quo Debhora iudicabat, saltem ex parte aliqua, annis quin bin Israelitas premebat inuolueretur, vt insinuat Iud. 4. v. 4. Illa denique norum distributio num. 6. consignata à communis sententia proprius non admittitur, qui constanter ab initio egressionis de Aegypto ad Templi fundamenta annos 480. deducunt; à sicato Iordanis aluati, tu in terram promissionis 440.

Templi
Salomonis
fabrica
quæto anno
ante Chri-
stum.

10. At quoto anno ante vulgarem Christi æram Salomon templum exorsus est? Salianus & vt arbitror, Torriellus, putant anno 1031. Periodi Iulianæ 3702. cyclo Solis VI. Lunæ XVI. lit. Dom. G. Neomenia primi mensis incidit in XI. Aprilis fer. 4. initium secundæ in XI. Maij fer. 6. Quæ doctrina meas tabellas confirmat: hæc namque æram æquationis F. Epactam 18. exhibent. Quod vero additum æram mundi Iudaicæ 2750. anno Periodi Iulianæ 3701. inceptum, neque securitatis habet: Nam anno illo Periodi 3701. iniit quintus in Semita vero Iudaicus 2750. est sextus in Semitah. Caluissius in 3. edit. ait in fundamenta anno ante communem Christi Epocham 1017. Cyclo Dom. G. F. Cyclo Lunæ 11. die sexta Maij fer. 2. Capellus 8. Maij fer. 2. quibus Setho suffragatur.

Huius Templi primordia refero ad annum ante vsitatam Christi æram
Periodi Iuliane 3696. cyclo solis 28. lit. Dom. A. cyclo Lunę 10. lit. Equat.
Epacta 12. cum Neomenia Nisan commode incidere potuit in diē 20. Martij
Iuliani fer. 2. initium secundi mensis in 18. Aprilis fer. 3. (Nisan enim cauum
fuit reor) corrente anno Iudaico 2743. in Semitah sexto.

Cœpit ante
no ante
Christum
1018.

De annis mundi valde diuersæ sunt auctorum sententiæ, vt ex subiectis
exemplis colligere licet. Eusebius in Chronico reperit ab Adamo ad diluuium
secundum septuaginta fuisse annos 2242. A diluuiio ad Moysen 1442. A Moysē
& egressu Israel ex Ægypto vsq; ad Templi ædificationem 480. Ex quibus col-
ligitur ab orbe condito ad Templum anni 4164. Nicephorus Constantinop.
numerat 4473. Fasti Siculi 4506. Iulius Hilarion 4384. Hermannus Contra-
ctus 2934. Marianus Scotus 3164. Vincentius Belouacensis 2932. Ado Vien-
nensis 4169. Haræus 2963. Torriellus & Salius quibus assentior, Templi ini-
tiũ quærit anno m. 3023. Petauius 2972. Neque Sectarij hac in re conueniunt
Temporarij enim isto interuallo supputat annos 2987. Bucholceri 2934. Se-
nius & Funccius 2933. Capellus 2983. Brughthonus 2993.

Anno m. d. 3023.

III. REGVM VI. v. 37.

Quarto sandata est domus Domini in mense Zio, & in anno vndecimo mense Bul
(hæc est mensis octauus) perfecta est Domus in omni opere suo, & in vniuersis vtensili-
bus suis, adificauitque eam annis septem.

Hanc templi ædificationem tenuisse non solum annos septem, sed menses
etiam circiter senos, insinuat Scriptura, dum mensis secūdi & octauus meminit.
Nam à fine secundi mensis, anni quarti Salomonis, quo templi constructio
cepta est, vsque ad ineuntem mensē octauū anni vndecimi, sunt anni 7. & 6.
menses, vt bene notant Vincentius in Spec. hist. Sanctius, Mariana, Sa, in hunc
locum, Torriellus, & Salius, anno m. 3030. Non est autem verisimile opus
templi inchoatum vltimo die mensis secūdi, & primo mensis octauus exple-
tum fuisse: ergo aliquot etiam dies istis sex mensibus addendi videntur, quos
menses & dies suo more Scriptura hoc loco interamittit, qui ad annum vndeci-
mum aliqua saltem ex parte spectant, si anno 4. regni illius corrente, (quod au-
tumo) initium templo fabricando datum est.

Quamdiū
tenuerit
ædificatio
Templi.

Hinc detegitur error Capelli, qui anno m. 2989. ait templi ædificationem
absolutam intra annos sex, menses totidem: quem satis redarguunt non solum au-
thores Catholici iam laudati, sed etiam heretodoxi, vt Caluissius an. m. 2954.
vri disertè ait, templum à iactis fundamentis per annos septem & sex menses perse-
ctum, cui Bucholcerorum quarta cura, an. m. 2941. & Alstedius anno m. 2934.
iuncto anno 2939. Chron. XI. contextus Bibliici, consentiunt.

Error Capelli
1.

Quest. Chron. P. 2.

P

3. Ia

P.
Philippi

Chronologia
Testamenti

IV

17

3. In hoc etiam hallucinatur Capellus, quod anno quinto Salomonis inceptam velit templi fabricam, vndecimo pariter fluente ablatum enim in vno sacræ paginæ versiculo, notabilis esset amphibologia, dicitur extremo, dicitur templum anno quarto Salomonis fundatum, vndecimum. Sicut ergo Capellus currentem vndecimum accipit, ita non quartum iam exactum interpretaretur.

Quando
Templum
absolutum

3. Quemadmodum primordia regni Salomonis ad annum ætatis 10:8. & inceptam templi ædificationem ad quartum Salomonis tem referenda extremam manum operi appositam arbitror anno fluente ante Christum 1011. anno Sabbatico ineunte. Cyclo solis 7. cyclo Lunæ 17. Epacta. 29.

III. REGVM. VIII. v. 2.

Solemnia
Templi de
dicatio
mense 7.

CONuenitq; ad regem Salomonem vniversus Israël in mense Ethanim, in quo die solemni mensis septimi. Hic mensis postea dictus est Tisri in quo prelebrabantur, vt latè notauit in quæstionibus de annis Domini cap. 15. Prelebrabatur festum tubarum, decimâ Expiationis, decimaquinta Tabernaculum siue Scenopegiæ Leuit. 23. Solemnissimum autem hoc Tabernaculum fuisse, vel ex eo conijcere licet, quod esset trium illorum vnum, quod masculinum quotannis ad locum à Deo electum conuenire iubebatur 16. v. 16. Quocirca nonnulli hoc loco, nomine diei Solemnis intelligunt decimam mensis Tisri, vt Abulensis hic. qu. 5. Festo Tabernaculorum sacre, inquit, Mariana: quem sensum sequi videret Sanctius hic. Alij Torriellus, Sallianus, Menochius, Varablus, & alij hunc diem solemniæ huius loci, non festum Scenopegiæ, sed huius dedicationis, quod dicitur etiam solemnis. Quicquid sit, certum est Hebræos, aliquot diebus post festum Tabernaculorum Ierosolyma conuenisse: inde enim digressi mensis septimi, die quàm eò venerant quinto decimo, vt mox patebit.

Ver. 65.

Fecit ergo Salomon in tempore illo festiuitatem celebrem &c. Sept. m. diebus, id est, quatuordecim diebus, & in die octaua dimisit populum. Huc sapienter Paralip. 7. v. 8. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo, septem diebus Israël cum eo &c. fecitque die octauo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, & solemnitatem celebrasset diebus septem. Igitur in die vigesimo mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua latantes.